

MIT VÁR TÓLÜNK ISTEN?

Máté 9,35-38.

Bevezetés

A reformáció kora óta sok minden változott. De az semmit sem, hogy ma is emberek sokasága él Isten kegyelme nélkül. Mert változhatnak a korok, de az üzenetünk minden korban ugyanaz! Pontosan az, amit Jézus mondott: „*Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa.*” (Máté 4,17)

1. Milyenek látta Jézus a sokaságot?

Több mint kétezer évvel ezelőtt Jézus „*bejárta a városokat és a falvakat mind*” – ahogyan azt alapigénkben olvastuk. Tanított a zsinagógákban, hirdette a mennyek országának örömhírét, és közben gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget (35). S miközben járt-kelt az emberek között, „*megszánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül.*” (36) Jézus nemcsak egy sokaságot látott, hanem embereket, sorsokat, történeteket. Őt nemcsak a felszín érdekelte, hanem az is, amit a szívek rejtettek. **Elgyötörtnek, nyüzöttnek látta őket.** Elesettnek, mint akiket két vállra fektetett az élet, mint akikkel padlót fogattak. Máté mindezt így összegzi evangéliumában: az emberek olyanok voltak, „*mint a juhok pásztor nélkül*”.

2. Veszélyes játék

És mi a helyzet velünk? Látszólag a mai ember köszöni: jól van. Olyan jólétben és kényelemben élünk, amilyenben talán egyetlen történelmi korban sem élt ember. Ez a jólét pedig elhiteti velünk, hogy tudunk mi boldogulni Isten nélkül is. Elhiteti velünk, hogy megállunk mi a saját lábunkon, mert lám, képesek vagyunk kezünkben tartani a sorsunkat. **Az ember addig játszott Isten létének és nem létének kérdésével, míg végül az Isten ellenesség oldaláról átsodródott az Isten iránti közömbösség oldalára.** Ez pedig egy sokkal veszélyesebb állapot!

Mert minél inkább közömbössé válunk Isten iránt, annál inkább torzul el, pusztul el bennünk minden, ami emberi. Már nem keressük az igazságot, helyette ál- és féligazságokat szívunk magunkba, vagy egyszerűen mi magunk teremtünk igazságot. Leszámoltunk a hűséggel, egyéni önző érdekekre cseréltük. Az értéktelenséget imádjuk, miközben megkérdőjelezünk minden értéket. Már nem gondolkozunk a lét alapvető kérdésein, és ezért hiába- valóságokra fecsérejlük el az életünket. Egyre kijebb toljuk fizikai és erkölcsi határainkat, hogy gátlástalanul élhessük ki pervez vágyainkat, amelyeknek csak pénztárcánk szab hártárt.

3. Mit látna Jézus, ha ma közöttünk járna?

Milyenek látna bennünket? Körbe nézne és csupa boldog embert látna? Elégedett embereket, akik élvezik a szabadságukat, a korlátok nélküli létet? Azt hiszem, ha Jézus a mi korunk városaiban és falvaiban járna-kelne, akkor ugyanannyi testi- és lelkibeteg emberrel találkozna, mint a maga idejében! Máté pedig ugyanazt írta rólunk: elgyötörtek, elesettek, nyüzöttak vagyunk, akik már, vagy előbb-utóbb padlót fognak. Olyan embereket, akik

addig menekülnek a valóság elől, amíg megfojtja őket az a temérdek hazugság. Olyanokat, akik végül ki akarnak törni a közömbösségből, és ezért betántorognak a hamis igazságok piacára, hogy ott azután lehúzzák és kifosszák őket álhitek és álvallások álmegoldásaikkal. Mit látna Jézus, ha ma közöttünk járna? Azt, hogy olyanok vagyunk, „*mint a juhok pásztor nélkül*”.

Befejezés

*Vak utakon bolyongva járnak, céltalanság kíséri őket.
Búfelejtő, nagy akarással néha-néha összeverődnek.
S szétrebbennek riadtan újra, mennek tovább, jobbat keresvén...
Törj hát az élet kenyereből egy darabot számunkra, testvér!
Vonja őket hiú reménység, ott születik, s ott hal ki bennük.
Hajtja őket kegyetlen éhség: szeretetre éhes a lelkük.
Vágyat esznek, és álmatlanságot isznak, és meghalnak egy őszi estén.
Törj hát az élet kenyereből egy darabot számunkra, testvér!
Az életed megáldott élet, nem vagy pedig különb te náluk.
Mért, hogy nekik rongyos a szívük, és szennyes a lelki ruhájuk?
Nincs JÉZUSUK! Halld csak a LÉLEK zokogva sír mind, mind elestén...!
Törj hát az élet kenyereből egy darabot számunkra, testvér!*

Oly gyakran veszünk el a reformáció nagy teológiai igazságai között. Belemélyedünk vere-tes hitvallásaink szép üzenetébe. **Miközben elfelejtjük:** mit is akar valójában tőlünk Isten? Isten azt akarja, hogy **lássunk Jézus szemével!** Isten arra hív bennünket, hogy Jézus nyomdokain járva, észre vegyük, és meginduljunk korunk lelki állapotán! Mert mi ismerjük a Pásztort! Ismerjük? Igen? De értjük is?

„Törj hát az élet kenyereből egy darabot számunkra, testvér!” Ennyit vár tőlünk az Isten. Mert: „*Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.*” (37-38).